

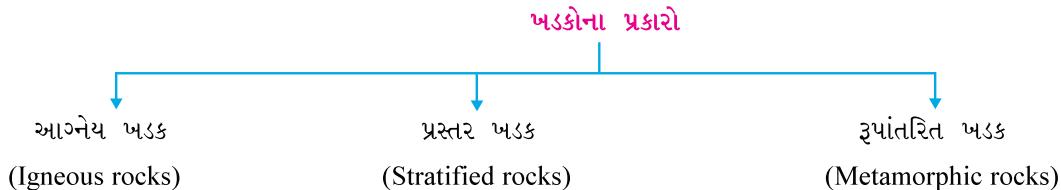
6

ખડકો, ખનીજો અને જમીન

ભૂ-સ્પાટી ઉપર ઘન અને પ્રવાહી પદાર્થનાં વિશાળ આવરણો આવેલાં છે. પૃથ્વીનો ઉપરનો પોપડો ઘન પદાર્થનો બનેલો છે. આ ઘન પદાર્થોનું આવરણ મૃદાવરણ (Lithosphere) કહેવાય છે. તે નક્કર પદાર્થોનું બનેલું છે. જેને ખડક કહે છે. આ કારણે જ ઉપરના પોપડાને મૃદાવરણ કે ખડકાવરણ પણ કહે છે.

ખડકો જુદાં જુદાં દ્વયોના સંયોજનથી બને છે. તે દ્વયોને ખનીજ (Mineral) કહે છે. આમ, એક કે તેથી વધુ ખનીજ, દ્વયોનો સંગઠિત જથ્થો એટલે ખડક.

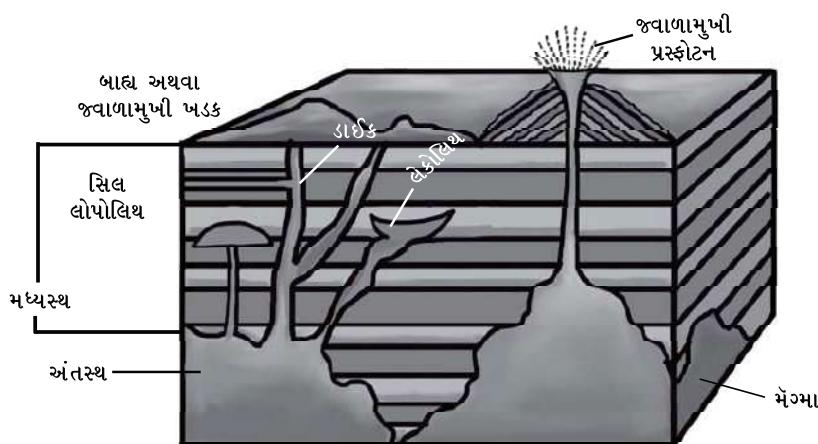
નિર્માણ-પ્રક્રિયાના આધારે ખડકોના ત્રણ પ્રાથમિક પ્રકારો પડે છે :

(1) આગનેય ખડક : આગનેય શરૂઆતી અર્થ અગ્નિથી બનેલા એમ થાય છે.

પૃથ્વીનું પેટાળ ગરમ હોવાથી તેનું લાલચોળ તત્ત્વ-મેંમા વિવિધરૂપે રચવાથી બનતા ખડકોને આગનેય ખડકો તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. આ ખડકોની ઉત્પત્તિ થઈ સૌપ્રથમ હોવાથી તેમને પ્રાથમિક ખડકો પણ કહે છે.

આગનેય ખડકોના મુખ્ય બે પ્રકારો પાડવામાં આવે છે : (1) આંતરિક આગનેય ખડક (2) બાબ્ય આગનેય ખડક

6.1 આગનેય ખડકોનાં સ્વરૂપો

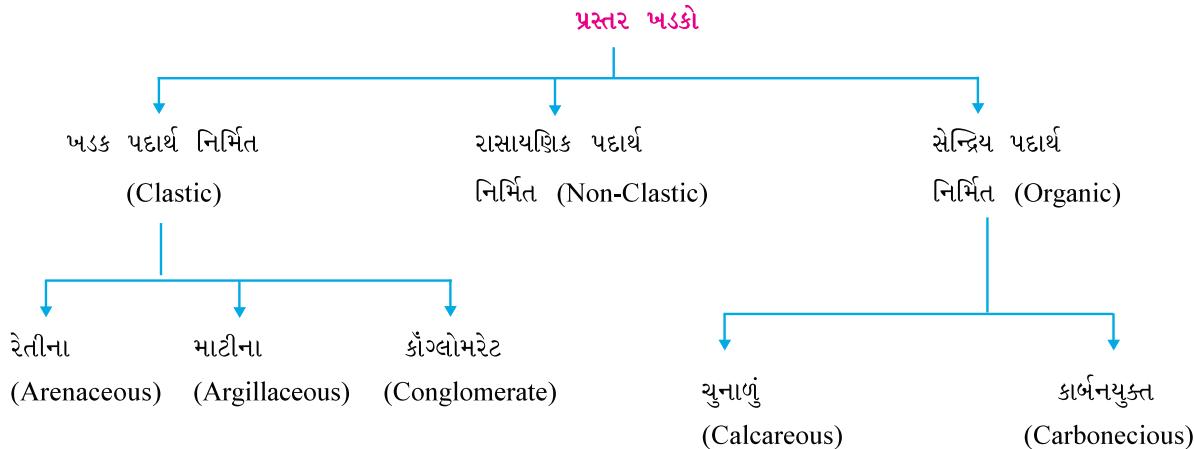
અંતઃસ્થ આગનેય ખડક : આ પ્રકારના આગનેય ખડકની રૂચના મેળમા ઠંડો પહવાથી થાય છે. જો આ મેળમા પૃથ્વીના પેટાળમાં એટલે કે વધુ ઊડાઈએ ઠરી જાય તો આ પ્રકારના ખડકો રચાય છે. વધુ ઊડાઈએ ગરમીનું પ્રમાણ વધુ હોવાથી મેળમા ધીરે ધીરે ઠરે છે. આ કારણે બનતા ખડકોમાં મોટા કદના સ્ફિટિક જોવા મળે છે. **ગ્રેનાઈટ** ખડક એ અંતઃસ્થ આગનેય ખડકનું ઉત્તમ દખાંત છે. અંતઃસ્થ ખડકો દક્ષિણ ભારતનો ઉચ્ચપ્રદેશ, રાજસ્થાન અને મધ્ય પ્રદેશમાં જોવા મળે છે.

મધ્યસ્થ આગનેય ખડક : જવાળામુખી પ્રસ્કોટન કિયા દરમિયાન મેળમા ભૂ-સપાટી તરફ આવવા માટે પ્રયત્ન કરે છે. પરંતુ પાતાલીય ખડકો અને બાદ્ય ખડકોની વચ્ચે ઠરી જાય છે. તે સિલ, ડાઈક, લોપોલિથ અને લોકોલિથ જેવાં સ્વરૂપોની રૂચના કરે છે આ ખડકોને મધ્યસ્થ આગનેય ખડકો કહે છે.

બાદ્ય આગનેય ખડક : જવાળામુખી કિયા દરમિયાન મેળમા ખડક સરો તોડીને બહાર આવે છે. તે પૃથ્વીની બહારની હવા સાથે સંસર્જનમાં આવવાથી લાવા ઝડપથી ઠંડો પડે છે, જેમાં સ્ફિટિકો અતિસૂક્ષ્મ જોવા મળે છે. **બેસાલ્ટ** ખડક તેનું દખાંત છે, જે દક્ષિણ અને પદ્ધિમ ગુજરાતમાંથી મળે છે.

(2) પ્રસ્તર ખડક : અપક્ષરણ (વિદારણ) અને ઘસારણ બળોના પરિણામે આગનેય ખડકો તૂટે છે. તૂટેલા ખડક પદાર્થનું જળમાં નિક્ષેપણ થતું રહે છે અને તેમના સરો રચાય છે. આમ, એક સર ઉપર બીજું સર રચાય છે. કાળકમે તેમાંથી સ્તરરૂચના ધરાવતા ખડકોનું નિર્માણ થાય છે. કેટલીક વાર આ ખડકોને એટલે જ નિક્ષેપકૃત ખડક તરીકે પણ ઓળખવામાં આવે છે.

પ્રસ્તર ખડકોની રૂચનામાં કેટલાંક રાસાયણિક દ્રવ્યો તથા સેન્દ્રિય દ્રવ્યો જોવા મળે છે. આ પદાર્થો પ્રમાણે પ્રસ્તર ખડકોના નીચે પ્રમાણે પેટા વિભાગ પડે છે :

ખડક પદાર્થ નિર્મિત પ્રસ્તર ખડકો : અપક્ષરણ પ્રક્રિયાથી ખડકોનું વિભંજન થાય છે. આ ખડક પદાર્થોને નદી, હિમનદી અને પવન જેવાં ગતિશીલ બળો અન્યત્ર લઈ જાય છે. આ બળોનો વેગ ઘટતાં સ્થળાંતરિત પદાર્થો જુદા જુદા સ્થળે પથરાઈ જાય છે. સમય જતાં ખડક પદાર્થના સરો રચાય છે. તેને ખડક પદાર્થ નિર્મિત પ્રસ્તર ખડકો કહે છે. રેતી ખડક, માટી ખડક અને કાંગ્લોમરેટ ખડક તેનાં દખાંત છે.

રાસાયણિક પદાર્થ નિર્મિત પ્રસ્તર ખડકો : ખડકોમાં રહેલા રાસાયણિક પદાર્થો વહેતા જળમાં દ્રાવક સ્વરૂપે ઓગળી જાય છે. પાણીનો વેગ ઘટતાં દ્રાવકરૂપે ઓગળેલા રાસાયણિક પદાર્થોના નિક્ષેપણ દ્વારા જે ખડકોનું નિર્માણ થાય છે તેને રાસાયણિક પદાર્થ નિર્મિત પ્રસ્તર ખડકો કહે છે. ચિરોડી અને મીઠાના ખડક તેનાં દખાંત છે.

સેન્દ્રિય પદાર્થ નિર્મિત પ્રસ્તર ખડકો : જીવાવશેષો કે વનસ્પતિના અવશેષો કાળકમે જમા થવાથી ખડકોનું સ્વરૂપ ધારણ કરે છે. ચુના અને કાર્બનના પ્રમાણ અનુસાર તેના બે પેટા વિભાગો પડે છે.

ચુનાયુક્ત ખડકો તૂટવાથી તે નદીઓ દ્વારા આવા ચુનાળું પદાર્થો દ્રાવ્ય સ્વરૂપે સમુક્રમાં લલવાય છે. આ ચુનાળું દ્રવ્યોનો ઉપયોગ પરવાળા જેવા સૂક્ષ્મ જીવો પોતાના ખોરાકમાં કરે છે. આ જલીય જીવોના અવશેષોના નિક્ષેપણથી જે ખડક્સ્તરો બને છે. તેને ચુનાળું ખડક કહે છે.

વનસ્પતિના અવશેષો દ્વારા જવાથી દ્વારા તથા **અંતરિક** ગરમીની લાંબા ગાળાની અસરથી ખડકોનું નિર્માણ થાય છે, જેને કાર્બનયુક્ત ખડકો કહે છે. ખનીજ કોલસો તેનું ઉત્તમ દ્યાંત છે.

રૂપાંતરિત ખડકો : આગનેય અને પ્રસ્તર ખડકોના મૂળ બંધારણ અને સ્વરૂપમાં પરિવર્તન થઈ રહ્યાતા નવનિર્મિત ખડકોને રૂપાંતરિત ખડક કહે છે.

ખડકોનું સ્વરૂપ બે રીતે બદલાય છે. ભૌતિક રૂપાંતરણ અને રાતાયાંધિક રૂપાંતરણ. આમ, મૂળ ખડકોના આકાર અને ખનીજ દ્વયોનું સ્વરૂપ બદલાઈ આ ખડકોમાં નવા સ્ફટિકોનું નિર્માણ થાય છે.

પ્રવાહી મેળમાના સ્પર્શથી તેની આસપાસના સ્થાનિક ખડકોમાં પરિવર્તન થઈ આવા ખડકોનું રૂપાંતરણ થાય છે. તેને સંસ્પર્શિત રૂપાંતરણ (Contact-metamorphism) કહે છે.

તાપમાન અને દ્વારાણા પરિણામે ખૂબ વ્યાપક વિસ્તારોમાં ખડકો પોતાનું બંધારણ અને સ્વરૂપ બદલી નાખે છે. તેને ગ્રાનિટિક રૂપાંતરણ (Regional-metamorphism) કહે છે. આરસપદાણ અને કવાર્ટાઇટ તેનાં દ્યાંત છે.

ખનીજ (Mineral)

‘જૈવિક અને અજૈવિક પદાર્�ો ગરમી અને દ્વારાણને લીધે પરિવર્તન પામીને ચોક્કસ રાતાયાંધિક બંધારણ ધારણ કરે છે તેને ખનીજ કહે છે.’

સ્ફટિકમય બંધારણ, ઘનતા, નક્કરતા, રંગ, ચમક વગેરે ખનીજનાં મૂળભૂત લક્ષણો છે. દરેક ખનીજને પોતાની ઘનતા હોય છે. ઘનતા એટલે ખનીજનું ભારેપણું.

ખનીજ ઉપર જ્યારે ઘસરકો કરવામાં આવે ત્યારે તે ખનીજ જેટલો પ્રતિકાર કરે તેને તે ખનીજની નક્કરતા કહે છે. ખનીજની નક્કરતા માટે 1થી 10 સુધીના કમાંક આપવામાં આવ્યા છે. જેમ કે ટાલ્ક ખનીજનો કમાંક 1 અને હીરો 10 કમાંક ધરાવે છે.

પ્રત્યેક ખનીજની સપાટી સૂર્યપ્રકાશનું પરાવર્તન કરે છે. તેના આધારે ખનીજની ચમક નક્કી થાય છે. જુદી જુદી ખનીજની અને ધાતુઓની ચમક અલગ અલગ જોવા મળે છે.

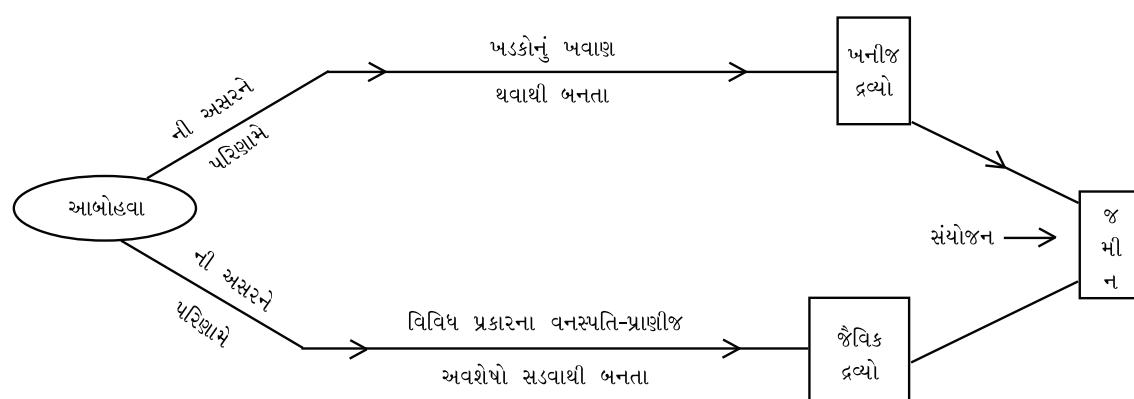
ખનીજો વિવિધ રંગો પણ ધરાવે છે. ખનીજમાં રહેતી અશુદ્ધિઓના પ્રમાણને આધારે તેમના રંગ વેરા અથવા ઝાંખા બને છે.

આમ, પ્રાથમિક લક્ષણોને આધારે ખનીજને ધાત્ત્વિક અને અધાત્ત્વિક એમ બે વિભાગોમાં વહેંચી શકાય છે. લોખંડ, તાંબું, સોનું વગેરે ધાત્ત્વિક ખનીજો છે, જ્યારે પોતાશ, સલ્ફર, નાઈટ્રોટ્રેસ અને ફ્લોરસ્પાર એ અધાત્ત્વિક ખનીજ છે.

કોલસો અને ખનીજને લીધાણ તરીકે વપરાય છે. તેથી તેમને ઊર્જા-ખનીજ એવા વિશિષ્ટ વિભાગમાં મૂકવામાં આવે છે.

જમીન (Soil)

ખડકોની ખુલ્લી સપાટી ઉપર સૂર્યપ્રકાશ, તાપમાન, હિમ, વરસાદ વગેરે બળોના કારણે ખવાણ થતાં ખડકોનો ભૂકો બને છે. આ ખડકકણોમાં જૈવિક દ્વયો, હવા અને પાણી ભગવાથી જમીન બને છે.

6.2 જમીનની નિર્માણ-કિયા

‘આબોહવાની અસરના પરિણામે તળ ખડકોના ખવાણથી બનતા ખનીજ દ્રવ્યો અને વનસ્પતિ-પ્રાણીજ અવશેષો સરવાથી બનતા જૈવિક દ્રવ્યોથી તૈયાર થયેલા અસંગઠિત પદાર્થોના પાતળા સ્તરને જમીન કહે છે.’

જમીનના મુખ્ય ચાર ભૌતિક લક્ષણો છે :

(1) રંગ (2) કણરચના (3) કષોણી ગોઠવણી અને (4) સ્તરરચના.

રંગ એ જમીનનું ખદ્દતવનું લક્ષણ છે. ખનીજતત્વો તથા ઉત્પત્તિની પ્રક્રિયા પ્રમાણે રંગ બદલાય છે. વેરા રંગની માટીમાં જૈવિક દ્રવ્યો વધુ હોય છે. રાતા, પીળા કે બદામી રંગની જમીનમાં લોહતવનું પ્રમાણ વધારે છે.

અલગ અલગ પ્રકારની જમીનના બંધારણમાં રેતી, માટીનું પ્રમાણ અલગ હોય છે. રેતી કષોણું કદ મોટું અને માટી કષોણું કદ નાનું જોવા મળે છે. તેથી તે જમીનમાં ભેજનો સંગ્રહ કરવાની ક્ષમતા વધારે રહેલી છે અને તેમાં વધુ ફળદૂપતા જોવા મળે છે.

જુદા જુદા જમીનકષો પરસ્પર અલગ અલગ ગોઠવાયેલા જોવા મળે છે. તેથી જમીનની કણ ગોઠવણી રચાય છે. આ ગોઠવણીથી જમીનની છિકાળુતા નક્કી થાય છે. આમ, વિશિષ્ટ ગોઠવણી કે રચનાથી જમીનમાં હવા, પાણી અને વનસ્પતિનાં મૂળ સહેલાઈથી પ્રવેશ પામે છે.

જમીન સ્તરો ઉપર ઊભો કાપ મૂકવામાં આવે, તો સ્પષ્ટ રીતે ઉપરથી નીચે સુધીમાં જુદા જુદા જમીન સ્તરો જોઈ શકાય છે. તેને જમીનનું પાર્શ્વચિત્ર કહે છે.

જમીનના પાર્શ્વચિત્રમાં તેના જુદા જુદા સ્તરોમાં જમીનની કણરચના, જમીનના કષોણી ગોઠવણી અને તેમના રંગ વગેરેમાં વિભિન્નતા વર્તાઈ આવે છે. આ જમીન સ્તરોને પાર્શ્વચિત્રમાં A-સ્તર, B-સ્તર, C-સ્તર અને D-સ્તર નામ આપ્યા છે. (આકૃતિ 6.3 પ્રમાણે)

સૌથી ઉપરના A-સ્તરમાં જમીનકષો સૂક્ષ્મ હોય છે. આ સ્તરમાં જીવસુષ્પિત સૌથી વધુ કિયાશીલ હોય છે તેમ જ જૈવિક દ્રવ્યો વધુ હોવાથી ફળદૂપતા વધુ હોય છે.

B-સ્તરમાં રેતી અને માટીના જમીનકષો જોવા મળે છે. આ સ્તરમાં જૈવિક દ્રવ્યોનું પ્રમાણ અલઘ હોય છે, તેને ઉપસ્તર પણ કહે છે.

C-સ્તરમાં કાંકરા, નાના ખડક ટુકડા અને મોટા જમીન કણો હોય છે. સામાન્યપણે આ સ્તર ઓટું ફળદૂપ હોય છે.

સૌથી નીચે D-સ્તર આવેલું છે. આ સ્તર તળ ખડકોનું બનેલું છે. તેના ખડક કણો એકબીજા સાથે જોડાયેલા જોવા મળે છે.

‘C’ અને ‘D’ સ્તરનો વાસ્તવિક જમીન (Real Soil)માં સમાવેશ થતો નથી.

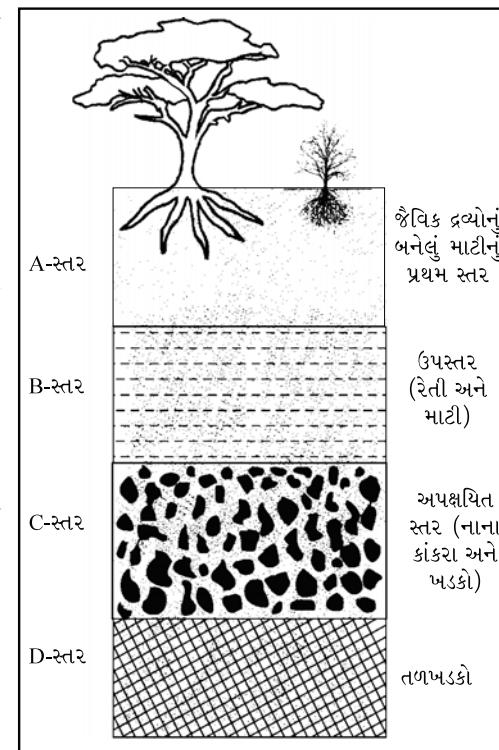
જમીનના પ્રકારો

જમીન નિર્માણ-પ્રક્રિયા અનુસાર જમીનના મુખ્ય બે વિભાગો પાડી શકાય :

(1) સ્વસ્થાનીય જમીન (2) સ્થળાંતરિત જમીન

તળ ખડકોના ખવાણથી જમીન બન્યા પણી એના એ જ સ્થાન પર ટકી રહે તેવી જમીનને સ્વસ્થાનીય જમીન કહે છે. વનપ્રદેશોમાં આ પ્રકારની જમીન જોવા મળે છે.

નદી, હિમ નદી, પવન જેવા ગતિશીલ બળોના કારણે ઉદ્ભવ સ્થાનેથી ખડકબોજ અને કાંપ વગેરે સ્થળાંતરણ થઈ બીજી જ જગ્યાએ પથરાઈને જે જમીનનું નિર્માણ થાય છે તેને સ્થળાંતરિત જમીન કહે છે. આ પ્રકારની જમીન ફળદૂપ હોય છે. તેમાં જૈવિક અને ખનીજ દ્રવ્યોના સૂક્ષ્મ માટીકણો વધુ પ્રમાણમાં જોવા મળે છે. ગંગા-નદીનું મેદાન આ પ્રકારનું છે.

6.3 જમીનનું પાર્શ્વચિત્ર

स्वाध्याय

प्रवृत्ति

- તમારી આસપાસ આવેલા જુદા જુદા ખડકોના તથા માટીના નમૂના એકઠા કરી વર્ગખંડમાં પ્રદર્શન ગોઠવો.